

[ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ, 22.11.2020, της Βασιλείας Γιασιράνη – Κυρίτση](#)

Θέση: Το ηρώο βρίσκεται στη Β.Α. πλευρά της πλατείας Ρήγα Φεραίου, στη συμβολή των οδών 2ας Νοεμβρίου και Ξενοφώντος, κοντά στη συναγωγή του Βόλου, όπου υπήρχε παλιά η εβραϊκή συνοικία. Είναι έργο του γλύπτη Αναστασίου Κρατίδη και τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 29 Σεπτεμβρίου του 1998, επί δημαρχίας Δημητρίου Πιτσιώρη, με κάθε επισημότητα, με την παρουσία Αρχών, εκπροσώπων εβραϊκών οργανισμών και άλλων κοινοτήτων και πλήθος κόσμου.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση από τον σεβασμιότατο ιεράρχη κ. Ιγνάτιο μίλησε ο γενικός γραμματέας της κοινότητας Μαρσέλ Σολομών και είπε μεταξύ άλλων: «Μόνο που δεν βγάζει κραυγή, μπροστά στις κραυγές των θυμάτων βίας, που πλήρωσαν με τη ζωή τους την ελευθερία στα παρανοϊκά σχέδια απαίσιου δικτάτορα. Μόνο που δεν κραυγάζει αυτό το μνημείο μπροστά μας, αλλά βουβό μας υπενθυμίζει ότι για να ζουν οι άνθρωποι χωρίς φόβο, χωρίς στρατόπεδα, χωρίς τη σκιά του θανάτου, πρέπει να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα του άλλου.» Το μεσημέρι της ίδιας μέρας η Ισραηλιτική κοινότητα Βόλου παρέθεσε γεύμα προς τις αρχές και τους φιλοξενούμενους της, πριν από το οποίο ο πρέσβυς του Ισραήλ στην Αθήνα Ρ. Κούριελ απέδωσε στους συγγενείς του μακαριστού Μητροπολίτη Δημητριάδος Ιωακείμ το δίπλωμα με το σχετικό μετάλλιο από το ίδρυμα Μνήμης του Ισραήλ «Γιαντ Βασέμ», το οποίο τον ανεκήρυξε «Δίκαιο των Εθνών» για τη συμβολή του στη διάσωση Εβραίων του Βόλου.

Ωστόσο, η προσπάθεια της Ισραηλιτικής κοινότητας Βόλου, με εκπροσώπους της τον τότε πρόεδρο Ραφαήλ Φρεζή και Μαρσέλ Σολομών γενικό γραμματέα, είχε γίνει από το τέλος του 1996, όταν επισκέφτηκαν τον τότε δήμαρχο Δημήτρη Πιτσιώρη και του εξέφρασαν την επιθυμία τους να αναγείρουν μνημείο για τους Εβραίους, θύματα του Ολοκαυτώματος της πόλης. Παράλληλα διατύπωσαν το αίτημά τους και στον πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου, το οποίο έγινε ομόφωνα αποδεκτό με την απόφαση της 28 Μαΐου 1998 και εγκρίθηκε από τη νομαρχία και τον γραμματέα της περιφέρειας.

Το έργο προθυμοποιήθηκε να χρηματοδοτήσει ο παλιός βολιώτης Βίκτωρ Ηλ. Πολίτης, που διέμενε στην Αμερική και ανατέθηκε στον εξάιρετο καλλιτέχνη, ύστερα από κοινή επιλογή του σχεδίου.

Περιγραφή: Τρεις αναβαθμοί από τέσσερις πλευρές οδηγούν σε μεγάλη τετράγωνη βάση, στο κέντρο της οποίας είναι στημένη στήλη τετράγωνη από μαύρο μάρμαρο μασίφ, διαστάσεων 2,20Χ0,90Χ0,90 με τέσσερις όψεις. Οι τρεις προσόψεις απεικονίζουν πρόσωπα σύμβολα της οργής του πένθους και της φρίκης, σκαλισμένα ανάγλυφα με ειδική επεξεργασία στο μάρμαρο, ώστε να αποδίδεται καλύτερα η φωτοσκίαση.

Η νότια πρόσοψη απεικονίζει στο πάνω μέρος το πρόσωπο μιας γυναίκας απελπισμένης, βαρυπενθούσας. Η ανατολική και η βόρεια πλευρά απεικονίζουν δύο πρόσωπα ανδρών που

τα καταπίνουν οι φλόγες.

Η τέταρτη απεικονίζει επάνω παιδικό πρόσωπο εκφράζοντας την αισιοδοξία για το μέλλον και από κάτω είναι γραμμένα με κεφαλογράμματη γραφή τα εξής:

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΥΤΟ ΑΝΕΓΕΡΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΒΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΛΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΟΛΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΜΗΣΕΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ

ΑΠΟ τους ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΝΑΖΙ ΤΩΝ 155 ΕΒΡΑΙΩΝ ΒΟΛΙΩΤΩΝ

ΠΟΥ ΣΥΓΚΑΤΑΛΕΓΟΝΤΑΙ στους 65.155 ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ 6.097.000 ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΤΗ ΕΥΡΩΠΗΣ,

ΑΘΩΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ ΔΙΩΓΜΟΥ.

Τη βάση περιτρέχει ταινία άσπρου μαρμάρου στην οποία είναι γραμμένα 1941-1945 στα ελληνικά και εβραϊκά.

Ο ίδιος ο γλύπτης σχολίασε τα εξής για το έργο του: «Το μνημείο του Ολοκαυτώματος είναι ένα τεράστιο μαύρο μάρμαρο που δεσπόζει μπροστά σου σαν μια τραγική μοίρα, η οποία έρχεται να σου υπενθυμίσει τις τεραστίων διαστάσεων σφαγές και τα απάνθρωπα βασανιστήρια. Διαχρονικό το γεγονός, διαχρονική και η αποστολή που καλείται να

εκτελέσει και το μνημείο. Η πρόσοψη εκφράζει την οργή και την αγανάκτηση. Η οξύτητα των ακμών τονίζει τη δραματικότητα του θέματος. Τεράστιοι μαρμάρινοι ογκόλιθοι με τις βίαιες εγκοπές των επιπέδων συμβολίζουν τη βάρβαρη καταστροφική εισβολή στην ιστορία ολόκληρου λαού. Όλη η πλαστική γλώσσα του μνημείου επιλέχτηκε έτσι ώστε η σύνθεση να εμπλουτίζεται με όλα τα μέσα της γλυπτικής, χαρακτηριστικής, αρχιτεκτονικής μέχρι και χρωμάτων.

Ορισμένα αφαιρετικά, συμβολικά και αλληγορικά σημεία, καθώς και κάποιες γενικεύσεις έχουν στόχο να προσεγγίσουν κάθε θεατή, από μικρό μέχρι πολύ ηλικιωμένο, από τον άνθρωπο με σύγχρονα αισθητικά κριτήρια μέχρι και κάποιον με κλασικά και συντηρητικά γούστα.»

Βιογραφικό σημείωμα γλύπτη

Σπούδασε στην Κρατική Ακαδημία Καλών Τεχνών στην Τιφλίδα 1987-1993. Διακρίσεις:

1997. 1ο καλλιτεχνικό βραβείο στο 2ο Ευρωπαϊκό Συμπόσιο Γλυπτικής σε πέτρα στη Γαλλία και βραβεύτηκε από τους δήμους Αθηναίων, Αντιρρίου, Κομοτηνής για πρόσωπα αλλά και για μνημεία Πεσσόντων αεροπόρων στην Τανάγρα, στα Χανιά, στο Σχηματάρι

Μνημεία σε δημόσιους χώρους:

-Μνημείο της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, Κιλκίς 1993. Μνημείο Ολοκαυτώματος του Εβραϊκού πληθυσμού, Βόλος 1998. Μνημείο Μελίνας Μερκούρη, Αθήνα 1999, Προτομή του Γιάννου Κρανιδιώτη, Αθήνα 2001.

-Προτομή του αεροπόρου Γ. Καρασσάβα Βόλος 2002. Γλυπτική σύνθεση «Γέννηση», Πάτρα 2002 .

-Προτομή του Γιάννου Κρανιδιώτη, Ρόδος 2002. Προτομή του Π. Αλεξάντρου Βόλος 2003.

Γλυπτική σύνθεση «Τρίκκη», Τρίκαλα 2004. Προτομή του Γιάννου Κρανιδιώτη Λευκωσία, Κύπρος 2005.

-Προτομή Σοφίας Βέμπο, Βόλος 2005.

-Προτομή του αεροπόρου Δ. Κωστόπουλου, Βόλος 2008.

Έκανε ατομικές εκθέσεις στο Πήλιο, στον Βόλο, στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα, στο Βουκουρέστι Ρουμανίας και αλλού.

Υπήρξε μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος. 1997-2007. Οργάνωσε τμήματα γλυπτικής και μαρμαρογλυπτικής στα πλαίσια των Ελεύθερων Εργαστηρίων του ΚΟΔΒ, 1998-2006. Ήταν υπεύθυνος των Εργαστηρίων Εικαστικών Τεχνών του Καλλιτεχνικού Οργανισμού Βόλου, 2008 και εξελέγη πρόεδρος Εικαστικού Συλλόγου Βόλου.

Πηγή: [Ταχυδρόμος Μαγνησίας, 22.11.2020](#)